

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/40/2016
Identifikačné číslo spisu:	8612203370
Dátum vydania rozhodnutia:	06.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8612203370.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ Mgr. S. M., 2/ P. M., oboch bývajúcich vo B. a zastúpených JUDr. Jánom Škrabom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Nám. sov. hrdinov č. 200, proti žalovanej P. B., bývajúcej vo M., zastúpenej JUDr. Ing. Deziderom Jančíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Hlavná č. 119, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6 C 24/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. marca 2014 sp. zn. 1 Co 32/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Svidník rozsudkom z 19. novembra 2013 č.k. 6 C 24/2012-86 určil, že žalobcovia 1/, 2/ sú bezpodieloví spoluvlastníci parcely KN C č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m², nachádzajúcej sa v katastrálnom území M., ktorá je zakreslená geometrickým plánom č. 15/2012 z 26. marca 2012 overenom 27. marca 2012 a 13. apríla 2012, ktorá bola vytvorená z časti parcely KN C č. XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² vedenej na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie M.. O trovách konania rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom náhradu trov konania. Vychádzal z toho, že v konaní bolo preukázané, že právni predchodcovia žalobcov nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnosti mpč. XX, vedenej v zápisnici č. XXX, katastrálne územie M., kúpnu zmluvou z 15. marca 1959 a kúpnu zmluvou z 9. októbra 1973, taktiež nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnosti mpč. XXX pod A. a XX, vedený v zápisnici č. XX katastrálne územie VO., čo predstavovalo samostatnú parcelu č. XXX o výmere XXX m². Na týchto parcelách mali právni predchodcovia žalobcov od roku 1959 postavený rodinný dom. Z uvedeného vyvodil, že právni predchodcovia žalobcov začali užívať uvedené nehnuteľnosti od roku 1959 a od roku 1973. Ďalej mal preukázané, že od uvedeného času právni predchodcovia žalobcov užívali predmetné nehnuteľnosti až do roku 2001, kedy sa ich vlastníkmi stali žalobcovia. Žalovaná susediace parcely KN č. XXX a XXX nadobudla od svojich právnych predchodcov, ktorí tieto parcely ohradili v roku 1927 pri stavbe svojho

prvého rodinného domu a od toho času oplotenie stále existuje. Po neskoršom skutočnom zameraní a porovnaní aktuálnych údajov zo správy katastra vznikol rozdiel vo vlastníckej hranici v neprospech žalovanej. Geodetom bola vytvorená parcela č. XXX/X o výmere XX m², ku ktorej nadobudli žalobcovia vlastnícke právo vydržaním po svojich právnych predchodcoch v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka. Žalovaná na preukázanie svojich tvrdení o neoprávnenosti držby právnych predchodcov žalobcov nenavrhol žiadne dôkazy, a preto súd dospel k záveru, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie neoprávnenej držby zo strany žalobcov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 19. marca 2014 sp. zn. 1 Co 32/2014 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ako i s jeho právnym posúdením veci a poukázal na podrobné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odvolací súd na odvolacie námietky žalovanej nereagoval dostatočne, vôbec sa nevysporiadal s námietkou žalovanej, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné. Nesúhlasila so závermi súdov v otázke posúdenia splnenia predpokladov pre nadobudnutie vlastníctva vydržaním. Z týchto dôvodov žiadala napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Žalobcovia sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalovanej smeruje proti rozsudku. Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Prípustnosť dovolania žalovanej z uvedených ustanovení nevyplýva - napadnutý nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd v tejto veci dosiaľ nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a dovolanie smeruje proti takému potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky uvedené v § 238 ods. 3 O.s.p.

Dovolanie žalovanej by bolo procesne prípustné, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania

sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania žalovanej preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Podľa názoru dovolateľky je konanie postihnuté vadou podľa § 241 ods. 2 písm. b/, ktorej existenciu vidí v nepreskúmateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Judikátúra najvyššieho súdu (viď R 111/1998, R 2/2016) zastáva názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Dôsledkom takejto inej vady je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Najvyšší súd napriek tomu skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.; dovolací súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

Dovolaťka ďalej v dovolaní namieta, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Keďže v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešným žalobcom vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.) Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalobcom náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.